

[Aksel Larsen.]

en effektiv lovgivning til værn mod forbrydelser mod statens selvstændighed.

Det er under disse omstændigheder en selvfølge, at vi ikke kan tiltræde et forslag som det her foreliggende. Jeg sagde ved begyndelsen af behandlingen, at vi ville overveje at tiltræde det, hvis vi kunne få klarhed over, hvad der mentes med det, hvis vi kunne få sikkerhed for, at der virkelig skulle arbejdes reelt med problemet. Men det har vi ikke fået, og derfor må min gruppe, uanset at den anser en sådan lovgivning og sådanne foranstaltninger for nødvendige, gå imod forslaget, som det her er anbefalet og motiveret af det nedsatte udvalg.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg kan ganske henholde mig til, hvad jeg sagde den 7. december i fjor under den første del af behandlingen, som nu fortsættes i dag.

Hvad særlig angår det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremdrog, spørgsmålet om udlevering af nogle lister til en fremmed stats efterretningstjeneste, sagde jeg den 7. december, at sagen var under behandling, at jeg dengang ikke var i stand til at oplyse, hvad der var kommet ud af undersøgelsen, men at dette ville kunne oplyses for udvalget. Der er heller ikke noget i vejen for, at jeg også her oplyser, hvad der er kommet ud af undersøgelsen.

Man har rettet opmærksomheden på alle de steder, hvorfra oplysningerne kunne komme, har foretaget indgående afhøringer af de personer, der kunne komme i betragtning, men det har ikke været muligt at slå ned på nogen bestemt person, som man kunne overbevise om var den, der havde givet oplysningerne. Man har derfor ikke kunnet komme videre, men har taget den konsekvens af det, der foreligger, at man nu søger at hindre, at den slags — hvad skal jeg sige — indiskretioner skulle kunne ske i fremtiden. Mere vil jeg heller ikke tro det vil blive muligt at bringe ud af affæren.

Til sidst vil jeg gerne sige i anledning af den bemærkning i den afgivne betænkning:

„at det af justitsministeren nedsatte juridiske udvalgs betænkning vil foreligge i den nærmeste fremtid“,

at udvalget har afsluttet sit arbejde, men jeg vil gerne forebygge den misforståelse, at der fra dette udvalg vil fremkomme en be-

tænkning. Det er et udvalg, der har arbejdet til ministeriets orientering og til orientering for det udvalg, som jeg forstår vil blive nedsat nu. Man kunne læse den foreliggende betænkning sådan, at der skulle komme en offentlig betænkning ud af det ministerielle udvalgs arbejde, men det er altså ikke meningen.

Ordføreren (Ole Bjørn Kraft): Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil jeg gerne sige, at jeg jo i min ordførertale har begrundet, at vi ønskede at fastholde forslaget om, at det nedsatte udvalg ligesom alle andre folketingsudvalg skal bestå af 15 medlemmer. Men det er nødvendigt for mig at fremsætte nogle bemærkninger i anledning af den påstand, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremsatte for et øjeblik siden, nemlig at jeg udenfor denne sal skulle have udtalt, at jeg ønskede det kommunistiske parti forbudt som parlamentarisk parti. Forretningsordenen sætter jo snævre grænser for, hvilke udtryk jeg kan bruge i den anledning, og jeg vil meget nødtigt i konflikt med den højtærede formand, men hvis en mand udenfor denne sal sagde, at denne påstand var løgn, ville jeg ikke være i stand til at modsige ham.

Det, jeg har sagt, er, at det kommunistiske parti ved den holdning, det indtager, har sat sig udenfor demokratiet, og at det er min faste overbevisning, at det dermed har berøvet sig selv enhver parlamentarisk chance, enhver chance for at få en virkelig tilslutning i et folkestyret land. Det er, hvad jeg har sagt om denne sag, men jeg har hverken her i denne sal eller udenfor den på noget tidspunkt eller ved nogen lejlighed fremsat forslag om, at vi skulle vedtage en lov, der forbød det kommunistiske parti. Men jeg har ganske vist spurgt de ærede medlemmer af partiet — det har jeg gjort her i salen —, hvorledes de egentlig mener selv at kunne bringe de standpunkter, de efterhånden har indtaget på disse områder, i overensstemmelse med de forpligtelser, de har som medlemmer af en demokratisk parlamentarisk forsamling.

Det ærede medlem anvendte den sædvanlige kommunistiske taktik, når man har påbegyndt et propagandafelttog, nemlig at betegne tingene med andre navne end dem, man retteligt bør betegne tingene med, at be-